

ΕΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 146

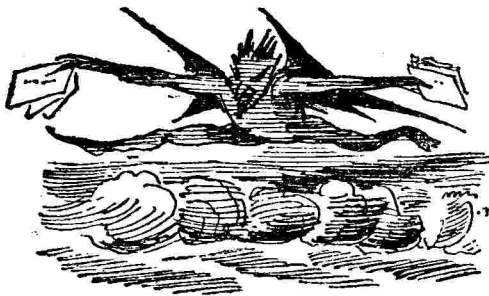
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ἐδου Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέτανει τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 29 Νοεμβρίου 1881.

Τίποτε δὲν χαρακτηρίζει ἀριβέστερον τὴν ἀνατολικὴν βροβαρότητα καὶ τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν φυχλότητα τοῦ τόπου μετὰ πεντηκονταετη πολιτικὴν ἀνεξερτησίαν, ὅσον οἱ ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους ἀναγγελλόμενοι συνδυασμοί. Εἰς τὸ κυδαῖον καὶ χαρακτηριστικὸν τῆς νεωτέρας συνταγματικῆς Ἑλλάδος τοῦτο φαινόμενον βλέπει ὁ πολιτισμένος παρατηρητὴς μετ' ἐκπλήξεως κατὰ ποῖον ἀλλόκοτον τρόπον παρεμορφοῦνται οἱ τελειότεροι θεσμοὶ τῆς Εὐρώπης ἐν χώρῳ βροβαρικῷ. Ὅτι ἐκπλήττει τὸν ὀρθῶς σκεπτόμενον εἶναι ἡ ἀντίθεσις μεθ' ἧς ἐκτυλίσσεται τὸ γεγονός τοῦτο, ἡ πλήρης ἔλλειψις συναιθήσεως πάσης οὐχὶ πολιτικῆς ἀλλ' ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπέως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Ἀληθῶς τί βλέπετε ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰς ἐκλογάς; Ὑπουργικούς καὶ ἀντιπολιτευομένους, δῆθεν βρασιλικούς καὶ δῆθεν δημοκρατικούς, μέλανας καὶ ὑπολεύκους (ἐνα μὴ τι ἄλλο εἴπωμεν), συνδυαζομένους, ἧτοι συναλασσομένους, ἀνταλλάσσοντας γραμμικὰς ὑποσχέσεις καὶ φιλοφρονήσεις, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Βουλὴν. Ἔως ἐδῶ τὸ παιγνίδι εἶναι καθαρῶς ῥωμαϊκόν. Ἀπὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Βουλὴν ὅμως ποικίλλεται δι' εὐρωπαϊκῶν παραφιδιῶν, ἡγουν οἱ συνδυασθέντες καὶ ἀδελφοποιηθέν-

τες συσπειροῦνται εἰς δύο, τρεῖς ἢ καὶ πλείονας ομάδας, ὧν οἱ ῥήτορες ἐκτυλίσσουσιν ἀπὸ τοῦ βήματος ἀρχὰς τινὰς δῆθεν, πράγματι ὅμως τὸ ζήτημα εἶναι τίς ἐκ τῶν ομάδων θὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν. Διὰ τοῦτο οἰκδῆποτε ὀνομαζομένη πολιτικὴ μερίς καὶ ἂν ἦλθεν εἰς τὰ πράγματα ἐν Ἑλλάδι, τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε πάντοτε τὸ αὐτό, ὅ ἐστι κκοδοιοικησις, παρενομήσις, κατάχρησις, παρελυσίς τελεία πάσης ὑπηρεσίης ἐν τῷ παρελθόντι ὀργανωθείσης, καὶ τὰ ἐπίλοιπα.

Ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν, ὅτι οἱ ἀντιπροσωπευτικοὶ ἡμῶν θεσμοὶ εἶνε οἱ αὐτοὶ τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν εἰς ποῖον βαθμὸν παρεμορφώσαμεν τὴν ἐνοιαν αὐτῶν, ἀς ἀναλογισθῶμεν ὁποῖον θὰ ἦσθαι ἐντύπωσις ἐν λόγῳ χάριν ἡκούμεν, ὅτι ἐν Παρισίοις κατητήσθη συνδυασμός, κατὰ τὴν παρ' ἡμῶν γραμμικὴν ἐν χρήσει ἔκφρασιν, ὑπὸ τοῦ δουκὸς de Nemours, τοῦ Γαμβέτα, τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῶν Παρισίων, τοῦ Rochefort, τοῦ πρίγκηπος Ἰερωνύμου Νικπολέοντος, ἧτοι φύρδην μίγδην ὑπὸ κληρικοφρόνων, νομιμοφρόνων, ὀρλεανιστῶν, δημοκρατικῶν κτλ., πρὸς τὸν μόνον σκοπὸν νὰ εἰσέλθωσιν ὅλοι εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ὕστερον ἐκεῖ νὰ καταλάβῃ ἕκαστος τὴν οἰκείαν θέσιν. Καὶ ὅμως τοιοῦτοι συνδυασμοί, οἵτινες ἤθελον φανεῖν τερατώδεις ἐν Εὐρώπῃ, φαίνονται ἡμῖν φυσικώτατοι, ἡκατηγοροῦνται δὲ ὡς μωροὶ οἱ ὀλίγιστοι, οἵτινες ἀρνοῦνται νὰ ἐξαγοράσωσι τὴν πενιχρὰν τιμὴν τοῦ Ἑλληνοῦ βουλευτοῦ ἀντὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῶν συνδυασμῶν καὶ ἀντὶ πολλῶν ἄλλων ἐξευτελισμῶν.

Ἐλευθεριώτης